

ЈЕДИНА ВРАТА У НЕБО

Да ли сте ви особа која за семе сматра да је широкогруда, отворена за разна гледишта и мишљења? Ако јесте, размислите о неколико примера о томе како се односе одлуке.

Замислите да вам доктор каже: 'Ви имате срчано обољење и потребно је да вам се угради бајпас'. Да ли ћете одговорити: 'Па, то може сваки доктор. Пошаљите ме код педијатра, или код лекара опште праксе. Сваки доктор је прихватљив?' Наравно да нећете. Ви сте ускогруди када се ради о вашем здрављу. Ви ћете потражити најбољег доступног кардиолога.

А шта у вези са браком? Да ли бисте рекли: 'Свака жена је прихватљива', односно 'Сваки мушкарац је прихватљив'.

Не. Веома дуго ћете бирати одговарајућег партнера, брачног друга. Постајете веома ускогруди када се одлука тиче вашег животног партнера.

А шта када купујете ново одело? Да ли ћете ући у продавницу мушких одела и рећи: 'Па, дајте ми неко одело. Било која величина или боја ће задовољити?' не, наравно, потражићете продавца који ће вас одвести до покретне вешалице са оделима и пунидити вам да бирате боје и стилове. Онда ћете испробавати различите величине све док не пронађете оно одело у којем најлепше изгледате.

Истина је, нико од нас није тако широких погледа коа што мисли да јесте. Ми смо широкогруди у вези са појединим питањима, али смо врло ускогруди у вези са неким другим. Што је већи њихов значај или озбиљније последице наших одлука, бићемо све више ускогруди.

Исус Христос је био врло прецизан када је расправљао о питању спасења човека. Он је изјавио нешто што поједини мисле да је ускогруда изјава, али се он због ње није ником извињавао: 'Уђите на уска врата. Јер широк је и простран пут

који води у уништење и много је оних који њиме иду. А уска су врата и тесан је пут који води у живот и мало је оних који га налазе.'(Матеј 7,13.14.)

Једна врата у небо

Исус је рекао да постоје само једна врата у небо. Нема улаза са стране. Нема задњег улаза. Нема улаза из подрума, и нема оног са тавана. Постоје само једна врата у небо - само једна. Питање је, да ли сте икада ушли на та врата?

Можда ћете одговорити: 'То је веома ускогрудо'. Међутим, ако сте широкогрудни у вези са нечим што није истина, то може да буде врло опасно. Истина је веома уска. Два пута два је увек четири, и у 15. и у 20. веку, и на западној и на источној полулопти.

Ради се о истини - не о оном што ми осећамо, нити о оном што мислимо, већ о томе шта Бог поучава у Својој Речи, у Његовој објављеној истини људском роду.

Треће поглавље Еванђеља по Јовану представља узани зрак истине који говори о уласку на небеска врата. Чак иако сте ви особа која верује да многи путеви воде до Бога, треба да budete интелектуално поштени и да прочитате истину у Божијој Речи у вези са Његовим јасно дефинисаним путем спасења.

'Мешу фарисејима је био један човек који се звао Никодим, један од јудејских поглавара. Он је дошао код њега ноћу и рекао му: Учитељу, знамо да си ти учитељ који је дошао од Бога, јер нико не може да чини чудесне знакове које ти чиниш ако Бог није с њим. Исус му на то рече: Заиста, заиста, кажем ти, ако се неко не роди одозго, не може видети Божје краљевство. А Никодим га упита: Како човек може да се роди кад је стар? Зар може по други пут да уђе у утробу своје мајке и да се роди? Исус одговори: Заиста, заиста, кажем ти, ако се неко не роди од воде и духа, не може ући у Божије краљевство. Што је рођено од тела, тело је, а што је рођено од духа, дух је.

Не чуди се што сам ти рекао: Морате да се родите одозго.' (Јован 3,1-7)

Морате бити 'рођени одозго' рече Исус. Ако планирате да у небо уђете зато што сте добра осона која чини добра дела (што је била одлика Никодима, фарисеја), ви ћете улазак у небо да промашите.

Добра дела нису довољна

Постоји много људи који су учинили многе хвале вредне ствари како би себе припремили за небо. Ове особе седе по црквама недељу за недељом, донеле су одлуку да се прикључе некој цркви или да се крсте. Међутим, упркос њиховим добрим намерама и добрим делима, они ће умрети и бити вечно одвојени од Бога зато што нису ушли кроз једина врата у небо - кроз Исуса Христа.

Исус није рекао да је бити 'наново рођен' или 'рођен одозго' само једна лепа идеја. То није био његов предлог. Он није рекао да је то била једна од оних животних алтернатива да ли или не да се уђе у небо. Он је рекао, да ако намеравамо да живимо у небу пошто умремо, морамо да се наново родимо, односно да се 'родимо одозго'. Без изузетка.

Шта је Исус мислио када је рекао: 'Ако се ко не роди одизго...?' Добра дела чине да се добро осећамо. Али ако она нису заснована на новом односу са Исусом Христом, на крају ће она бити само један племенити додатак нашем, људском, поносу.

Он није говорио о крштењу. Неки мисле да су врата у небо крштење. Запамтите, Исус је ово говорио Јудејину који је учинио све што је било у његовој моћи да одржи закон кроз ритуале очишћења и чишћења. Само крштење није довољно.

Зашто морамо да се поново родимо?

Зашто је, онда, Исус рекао: Мораш да се наново родиш? Зато што је људски род грешан у свом срцу. По природи, они који се нису наново родили мртви су у свом духу за Бога, слепи у свом

уму за Божије ствари, немају Божију љубав, не могу да комуницирају са Богом, одвојени су од Бога, и за Бога су странци и непријатељи. Добра дела или поштовање религиозних обавеза не мењају наше духовно стање. Једина ствар која мења то стање јесте нови живот који даје Свети Дух онима који су вољни да Њега прихвате.

Ново рођење је духовни доживљај. Човеку и жени се опраштају њихови грехови, очишћени су Христовом крвљу, и дат им је нови живот у Христу. Доживљај нановог рођења је тренутни доживљај када: препознамо своју грешност, признамо да је Исус Христос умро на крсту за наше грехове и платио наш дуг греха у целости, исповедимо се и покајемо од наших грехова, признамо нашу потребу за Христом, схватимо да смо о Њему зависни за опроштење наших грехова, прихватимо Исуса Христа вером као нашег личног Спаситеља и себе посветимо особи Исуса Христа, Божијег Сина.

Ово се назива доживљајем нановог рођења. Морате да будете духовно наново рођени зато што је то једини пут којим можете да будете прихватљиви у очима светога Бога. Све друго представља само људске покушаје. Исус је рекао: 'Ја сам врата.'

Ви кажете: 'То је веома ускогрудо'. Ако је ово ускогрудост, онда се слажете са мном да овај свезнајући Бог мора да има веома специфичан, јасан, божански разлог зато што је откупљење човека учинио могућим кроз само једну особу, Исуса Христа?

Бог је непоколебљив о путу у небо, зато што је то једини пут. 'Ја сам пут, истина и живот. Нико неће доћи к Оцу осим кроз мене.' (Јован 14,6)

Шта значи веровати?

Људи говоре о веровању у Исуса. Али, шта то значи веровати у Исуса. Да ли то значи једноставно интелектуално прихватити чињеницу да је Он рођен у Витлејему, да је

одрастао и постао велики учитељ, да је починио чуда, и постао Спаситељ света, уз све оне остале ствари које вам деке и баке, тате и маме причају? Да ли се од тога састоји веровање?

Не. Веровати у Исуса Христа није пуко интелеткуано слагање са Његовим идентитетом или радом; веровање је прихватање у нашем духу да је Он Божији Син, исповедајући се и кајући се за своје грехове против Њега, и бирајући да га следимо као нашег Спаситеља и Господа.

Знак овог нановог рођења и вере у Христа за опроштење греха јесте присутност Духа Божијег, његово обитавање у нама. Ако Дух Божији обитава у вама, ви сте наново рођени и имате Божији Дух и Божији живот.

Ако можете да почините грех против Бога и не осећате се осуђено, више је него вероватно да у вама Свети Дух не пребива. Ви нисте наново рођени. Ви ћете завршити у паклу, а не у небу. Без присуства Божијег Духа, који је Божија потврда наново рођења, нећете ући у Божију присутност.

Постоје само једна врата у небо а Исус је рекао: 'Ја сам врата'. А начин ан који се улази на та врата јесте изражавањем вере у Господа Исуса Христа. Вера у Исуса Христа није само неко ментално прихватање, покораванье; то је посвећеност нашег читавог бића. Вера у Исуса Христа представља посвеченост ономе чији живот постаје ваш живот и који вас трансформише. То не значи да више нећете починити грех, већ да никада виће нећете чинити грех задовољни, неузнемиравани, или без осуде. Ово је велики дар Божије благодати - Свети Дух који нас обнавља и осуђује нас због наших грехова.

Како можете да прихватите Христа као Спаситеља

Како ја са сигурношћу могу знати да идем у небо? Како могу са сигурношћу да знам да имам тај вечни живот? Који је мој део те једначине? Знам да има нешто што Бог чини, али шта ја чиним и шта ја треа да чиним да бих био сигуран да ћу отићи у небо?

Ово је фер питање зато што живимо у свету окренутом показивању резултата. Сви одрастамо мислећи да нигде нема бесплатно да се руча, и да ако ћемо да добијемо нешто, морамо нешто друго да учинимо заузврат. Али, спасење је другачије од тога. Онде нема контакта где ми имамо своју улогу а Бог има своју. То није као договор где су одређени критеријуми оно по чему треба да се равнамо. Библија каже да је спасење бесплатан дар.

Видите, ако бих вам понудио поклон на дар, ви ништа друго не бисте очекивали осим што треба да га примите. Ово је истоветна слика спасења у Светом писму. Оно је дар, и наш удео у свему само је да примимо тај дар.

Добро, како се то ради? Знам како да примим материјални поклон, али како да прихватим духовни дар?

Свето писмо каже да тај дар прихватамо вером, односно верујући. Дозволите да вам објасним. Спасење долази када сто посто нашег поверења положимо у историјску чињеницу да је Његова смрт платила за наш грех. Бог једноставно жели да сву нашу веру усмеримо на Христову смрт на крсту као плаћање наћег греха.

Другим речима, спасење долази када схватимо да ми морамо да верујемо само у Христову смрт, и ништа друго. Не морамо да полагамо наше поверење у нешто као што је, на пример, чланство у цркви. Не морамо да полагамо наше поверење у наше крштење. Не морамо да полагамо наше поверење у нашу службу, у наше давање - ни у једну од ових ствари. Спасење долази онда када сто посто наше вере положимо у Христову смрт на крсту као плаћање за наше грехове.

Видите, ово је добра вест људима на обе стране. Има много вас тамо који сте учинили много добрих ствари, и ваша тенденција је да верујете у своја добра дела. Има других који су можда у стању да се поближе идентификују са разбојником на крсту -

човеком који заиста није учинио ништа добро; чији је читав живот био неуспешан; и који, када би веровао у добра дела, знао да за њега нема шансе. Али, у спасењу, зато што је то дар, наша дела и наши напори не улазе у обрачун.

И, као што добра дела нас не воде у небо, лоша дела нас не спречавају да уђемо, јер она нису битна за то. Овде се ради о томе коме и у шта ми верујемо.

Желим да размислите о две важне ствари. У шта ви верујете? Шта вас спречава да сву своју веру положите у чињеницу да је Христос умро на крсту за ваше грехове и да је устао из гроба како би вам понудио да вечно живите? Нудим вам изазов, док пажљиво размишљате о ова два питања, да се помолите следећом молитвом: 'Боже, увиђам да ми је потербан Спаситељ. Увиђам да је мој грех довољан да ме држи изван неба. И Боже, увиђам да нема ниједен ствари коју могу да учиним да бих зарадио пут до твог неба. Небески Оче, управо сада полажем сву своју веру на Христову смрт на крсту као надокнаду за мој грех јер верујем да оно што ја чиним није важно. Важно је оно што си Ти за мене учинио пре две хиљаде година.'

Ако сте молили ову молитву, прибележите данашњи датум и будите уверени да ћете остатак вечности провести са Богом.

Датум: _____

Закључак

Човек не може да уђе у небо добрим делима јер је духовно мртав, а добра дела не доводе до вечног жиота. Човек је одвојен од Бога због греха - прекршио је Божији закон и стандард. Он није савршен а то је оно што Божији закон захтева. Казна за грех је смрт - вечна одвојеност од Божијег присуства. Нема тих добрих и племенитих дела која могу да уклоне ту казну.

Исус је дошао на земљу да помири грешног човека и Бога и да умре за човекове грехове. Његова смрт на крсту задовољила је Божију правду, платила казну за грех, и обезбедила врата у небо. Кроз та врата улазите вером у Христа, увиђајући своју грешност, и прихватајући Христово опроштење. Када прихватите Христа, тада прихватате и дар вечног живота.

Прихватити Христа значи да једноставно верујете да је Он Божији Син који је умро уместо вас на крсту за ваше грехове и који је устао из мртвих како би вам понудио спасење. Можете бити уверени да, ако замолите Христа да дође у ваш живот, Он ће доћи да обитава у вама.

‘А у овоме је то сведочанство: Бог нам је дао вечни живот, и тај живот је у његовом Сину. Ко има Сина, има тај живот, а ко нема Сина Божјег, нема тај живот.’(1.Јованова 5,11.12)